

Hvad synoden vedtog

Her bringes de fuldstændige tekster

Strukturen

Indledning:

- a. For at den pastorale målsætning for den katolske kirke i Danmark kan opfyldes, er det nødvendigt:
 1. at fællesskabet i enhver menighed udbygges, intensiveres og struktureres,
 2. at de enkelte menigheder selv betragter sig som dele af et større fællesskab, de både har ansvar for og nyder godt af.
- b. Heraf følger, at også lægfolket må inddrages i det pastorale ansvar på de forskellige niveauer med de dertil hørende rettigheder og pligter.
- c. Det betyder endvidere, at de, der udfører en opgave i kirkens tjeneste, det være sig præster, ordensfolk eller lægfolk, i fremtiden fortrinsvis må etablere deres arbejde som et samarbejde.
- d. Synodens plenarforsamling indstiller under henvisning til konstitutionen om KIRKEN (især kapitlerne 2-4), dekretterne om BISKOPPERNES HYRDEHVERV I KIRKEN, om PRÆSTERNES TJENESTE OG LIV og om LÆGFOLKETS APOSTOLAT, at der uopholdelig påbegyndes en gradvis omstrukturering af den danske katolske kirke.
- e. Grundlaget for en ny struktur er den enkelte menighed som eukaristisk fællesskab, og de nye strukturer i kirken må vokse organisk frem af dette.
- f. Omstruktureringen må tage sit praktiske udgangspunkt i den nuværende kirkelige struktur med dens geografisk afgrænsede sogne, kirkedistrikter m.v., d.v.s. de steder, hvor der nu regelmæssigt fejres messe, men man må fra starten være opmærksom på de stærkt forandrede sociologiske for-

hold, der kan gøre nye menighedsdannelser nærliggende, og det indstilles derfor, at man ved menighed i relation til menighedsrådsdannelse forstår en bestemt gruppe katolikker, for hvis normale gudstjeneste og pastorale betjening – i kirkeligt sprog: »Cura animarum« (sjælesorg) – en bestemt præst eller et bestemt præsteskab er bemyndiget til at være ansvarlig. Event. tvivlsspørgsmål i så henseende afgøres af biskoppen i samråd med pastoralrådet.

- g. Beslutning om oprettelse af nye menigheder træffes af biskoppen efter samråd med pastoralrådet.
- h. Der åbnes mulighed for, at en katolik gennem »sognebåndsløsning« kan tilknytte sig en anden menighed end den, han bopælmæssigt måtte tilhøre.
- i. Det må betragtes som væsentligt, at flere menigheder samarbejder i opfyldelsen af deres kristne mission, og virkeliggørelsen af præsternes kollegialitet er en nødvendig forudsætning for dette samarbejde.

I. Menighedsråd

- a. Ved omstruktureringens begyndelse dannes der i alle menigheder menighedsråd bestående af et antal medlemmer, valgt ved direkte valg af og blandt menighedens medlemmer, samt af (sogne)præsten eller en af denne eller af præsteskabet udpeget præst.
- b. Menighedsrådene er medansvarlige for løsningen af de opgaver af pastoral, karitativ og administrativ/økonomisk art, der hovedsagelig angår menigheden, og de kan træffe beslutninger vedrørende disse opgaver, dog ikke i sager, hvis afgørelse i henhold til almindelige eller særlige bestemmel-

melse med dennes situation og forudsætninger efterhånden henlægges løsningen af sådanne opgaver, som overstiger de enkelte menigheders kræfter, som opgaver, som man som led i en almindelig decentraliseringsproces finder grundlaget for at overføre fra bispedømmets til det regionale plan.

- e. Efterhånden som regionalrådet og et flertal af de til regionen hørende menighedsråd finder tiden moden dertil, kan først enkelte og senere eventuelt alle disse opgaver overføres til nydannede provstier inden for regionerne, således at der alt efter forholdene i den enkelte region sker en glidende overgang fra regionsordning til provstiorning. Med henblik på denne overgang bør det tilstræbes at tilrettelægge arbejdet på en sådan måde, at det er tilpasset en kommende provstiorning.
- f. Under hensyn til helheden og bevarelsen af muligheden for yderligere provstidannelse i en region, inden for hvilken provstiorning er etableret for nogle menigheders vedkommende, men ikke for de øvrige, skal pastoralrådet løbende følge omstruktureringen i de enkelte regioner og afgive fornøden indstilling til biskoppen.
- g. Alle præster, som er bosiddende i en region eller udøver deres gerning inden for regionens område, opfordres til uopholdelig at påbegynde et så snævert samarbejde som muligt med hinanden og især være opmærksomme på at foretage en sådan form for arbejdsdeling, at den enkeltes evner og kræfter bedst muligt kommer til udfoldelse. Der skal åbnes mulighed for, at biskoppen kan udnævne præster til overtagelse af særlige opgaver på tværs af sognegrænserne inden for en eller flere regioner.
- h. Hvor provstier dannes, udgør de til menighederne i dette provsti knyttede sognepræster, kapellaner og præster, som enten bor i provstiet, eller som udøver deres gerning inden for provstiet, et kollegium under forsæde af en provst, hvis funktion det er at tjene arbejdsfællesskabet i provstiet.

III. Pastoralrådet

- a. For hele bispedømmet oprettes et pastoralråd, som sammensættes af et antal medlemmer fra hver region, valgt ved direkte valg af og blandt de i regionen bosiddende katolikker (præster, lægfolk og søstre). I hver region vælges 3 lægfolk for de første 3.000 katolikker og dertil én lægmand for hver påbegyndt 1.000 katolikker herudover. I hver region vælges et antal præster, idet det sam-

lede antal præster, som skal vælges, for hele landet fastsættes til 10, hvoraf de 6 vælges med én i hver region, mens de øvrige 4 fordeles mellem regionerne efter forholdstal på grundlag af antallet af præster, bosat i regionerne.

I hver region vælges én søster.

Kandidaterne opføres på stemmesedler efter stænder, idet hver vælger kan stemme på så stort et antal præster, søstre og lægfolk, som skal vælges i regionen.

Pastoralrådet kan for sin valgperiode supplere sig selv med et begrænset antal særligt sagkyndige medlemmer.

- b. Pastoralrådet er ansvarligt over for og sammen med biskoppen for løsningen af de opgaver af pastoral, karitativ og administrativ/økonomisk art, som hovedsagelig angår hele bispedømmet, og det kan træffe beslutninger vedrørende disse opgaver, dog ikke i sager, hvis afgørelse i henhold til almindelige eller særlige bestemmelser er forbeholdt biskoppen.
- c. Pastoralrådets møder er offentlige i overensstemmelse med gældende regler for offentlige råd.

IV. Regler om valg m.v.

- a. Valgperioden for pastoralråd og menighedsråd fastsættes til fire år, idet valgene finder sted på skift, således at en valghandling foretages hvert andet år. Gennemførelseskommissionen fastsætter de fornødne overgangsregler for den første periode, idet det første pastoralråd får en fire-årig, og det første menighedsråd en to-årig periode.
- b. Valg af medlemmer til regionalråd finder sted efter hvert nyvalg til menighedsråd, idet valget gælder for menighedsrådets valgperiode.
- c. Valgrets- og valgbarhedsalderen til menighedsråds- og pastoralrådsvalg fastsættes til 18 år.
- d. Ved valg til menighedsråd og pastoralråd kan det enkelte regionalråd

ser er forbeholdt menighedens præsteskab eller den kirkelige øvrighed.

- c. Menighedsrådets møder er ikke offentlige.

II. Det regionale samarbejde

- a. De hidtidige synoderegioner bevares (med event. grænserrevisioner efter indstilling fra pastoralrådet), idet regionerne skal fungere som organ for kommunikation og et stigende samarbejde mellem menighederne og disse præster. Hvor der foreligger tvivl om, til hvilken region en menighed (f.eks. en ikke-geografisk bestemt menighed for et nationalt mindretal) henhører, afgøres dette spørgsmål af pastoralrådet.
- b. I hver region nedsættes et regionalråd bestående af tre personer fra hver menighed, heraf en præst, valgt af og blandt menighedsrådets medlemmer, samt de i regionen valgte pastoralrådsmedlemmer.
- c. Regionalrådet er ansvarligt for løsningen af de opgaver af pastoral, karitativ og administrativ/økonomisk art, hvis løsning henlægges til regionen, og det kan træffe beslutninger vedrørende disse opgaver, dog ikke i sager, hvis afgørelse i henhold til almindelige eller særlige bestemmelser er forbeholdt den kirkelige øvrighed. Regionalrådets møder er ikke offentlige. Regionalrådet kan nedsætte et forretningsudvalg, som skal fremme, koordinere og inspirere samarbejdet i regionen.
- d. Til dette samarbejde skal inden for den enkelte region og i overensstem-

(ved det første valg: gennemførelseskommissionen) bestemme, at en kandidatopstilling skal være underskrevet af et nærmere fastsat antal stillere.

Diakonien

V. Revision

Synoden henstiller, at det indstillede grundlag for strukturen af biskoppen og pastoralrådet optages til revision senest i 1975.

VI. Gennemførelseskommission

- a. Synoden indstiller til biskoppen, at en kommission på 7 medlemmer beordres til:
 1. at omarbejde det af kommissionen udarbejdede regulativ, således at det bringes i overensstemmelse med ovenstående retningslinier,
 2. at tage initiativ til oprettelse af menighedsråd inden for alle menigheder og at fastsætte de nærmere afstemningsregler for valg i disse,
 3. at gennemføre valg til pastoralråd og at fastsætte de nærmere afstemningsregler for dette valg.
- b. Af kommissionens medlemmer vælger synodens plenarforsamling før sin afslutning ved prioriteringsmetoden fem medlemmer, mens stiftsrådet opfordres til at vælge 2 medlemmer.

Med hensyn til de i denne betænkning indeholdte begreber »provstiordning« og »regionalordning« m.v. henvises til strukturkommissionens resolutionsforslag I A og I B, af hvilke et for forståelsen nødvendigt uddrag er optaget som bilag.

Bilag 1

På grundlag af det for udvalget foreliggende materiale – kilde: Stiftsrådets opgørelse af maj 1969. Katolsk lommekalender 1969 – er det skønnet, at pastoralrådet efter udvalgsbetænkning 3 vil få følgende sammensætning:

	Præster	Søstre	Lægfolk	I alt
Region 1	1	1	3	5
» 2	1 + 1	1	5	8
» 3	1	1	6	8
» 4	1 + 1	1	5	8
» 5	1 + 1	1	6	9
» 6	1 + 1	1	4	7

I alt (hvortil kommer medlemmer valgt ved rådets egen supplerings)

10 6 29 45

I. Oprettelse af rådgivende udvalg for den kristne tjeneste

Synoden foreslår at pastoralrådet foranlediger nedsættelse af et udvalg for den kristne tjeneste.

Dette udvalg bør have til opgave at koordinere og prioritere såvel institutionelle som ikke-institutionelle opgaver.

Udvalgets kompetence overfor pastoralrådet, institutioner, foreninger m.v. bør udelukkende være af rådgivende, inspirerende og orienterende art.

Derfor bør udvalget bestå af aktive fagfolk, som tilsammen repræsenterer indsigt i såvel landets som bispedømmets sociale arbejde.

Udvalget bør sammensættes under hensyntagen til de karitative institutioners og organers arbejdsfelter.

II. Oprettelse af sognegrupper

Synoden foreslår, at det pålægges menighedsrådene i ethvert sogn at oprette en sognegruppe til fremme af menighedens kristne tjeneste. Det skal tilstræbes, at det sociale arbejde på alle planer samarbejdes med andre kristnes arbejde for at sikre et fælles kristent vidnesbyrd i den fælles tjeneste.

III. Igangsættelse af kursus

Synoden anbefaler kursus i socialt arbejde specielt for sognegrupperne.

Udgiften bør afholdes af deltagerne, evt. med hjælp fra sognene.

Ansvar for gennemførelse af kursus bør påhvile det af det pastorale råd nedsatte udvalg til kristen tjeneste, udvalget kan evt. udlicitere opgaven til f.eks. Katolske Menighedsplejer.

Apostolatet

Apostolat I

B. Økumeni

Det foreslås, at den siddende økumenikommission suppleres med bl.a. danskfødte konvertitter, og at arbejdet systematiseres.

Blandt kommissionens opgaver fremhæves:

- Stimulering af menighederne til at udvide fællesskabet i bøn med de øvrige kristne, især i den interna-

tionale bedeuget i januar. Det anses for ønskeligt at henlede opmærksomheden på muligheden for at udveksle prædikanter.

- Opfordring af katolikkerne til i størst muligt omfang at benytte sig af den nye økumeniske tekst til Fader vor, som for tiden er under udarbejdelse, og til også at bruge den traditionelle dokologi, som er bevaret såvel i de østlige kirker som i folkekirken.
 - Der bør arbejdes for, at forberedelsen af blandede ægteskaber normalt finder sted i nært samarbejde med den ikke-katolske parts præst, undtagen når det vordende ægtepar selv er imod det.
 - Det nære samarbejde, som til enhver tid er i gang mellem Caritas og Folkekirkens Nødhjælp, bør følges op af et lignende samarbejde på lokalt plan menighederne imellem.
 - Fremme deltagelsen i den årlige kollekt til fordel for Det danske Bibelselskab.
 - Deltagelse i *Det Økumeniske Fællesråd* arbejde, i *Kirkeligt Samarbejdsudvalgs* arbejde og i lignende økumeniske organer.
- Endvidere for samarbejde med *Den Økumeniske Studiekommision* om gennemførelse af relevante studier.
- Etablering af fælles studiekredse på grundlag af de muligheder, som er

indeholdt i loven om kommunale aftenskoler og i loven om fritidsundervisning.

Apostolat II

Ungdomsarbejdet

1. Synoden anbefaler det kommende pastoralråd, at der i nært samarbejde med ungdomsorganisationerne nedsættes en fast kommission vedrørende ungdomsarbejdet.

2. Synoden anbefaler den kommende kommission, at den som sin første opgave ved et opsøgende arbejde blandt unge såvel i som uden for de eksisterende ungdomsorganisationer får etableret en række arbejdsgrupper, der kan bearbejde spørgsmål vedr. en organiseret apostolisk indsats blandt de unge.

Mange unge kan hverken referere til en indre trykindsoplevelse, der bygger på argumentation fra en katolsk undervisning eller en trivseloplevelse knyttet til et katolsk miljø, der hos de unge kan udvikle en katolsk livsstil og en katolsk livsholdning.

Det er derfor nødvendigt, at kommissionen formulerer sine arbejdsopgaver solidarisk med disse mange unges faktiske situation for gennem denne solidaritet – dokumenteret ved opgavernes indhold og sigte – at motivere en aktiv og personlig holdning til dette apostolat.

3. Synoden insisterer på, at man prioriterer Øm's fornyelse højt, således at arbejdet på Øm kan fortsættes. Desuden bør behovet for og muligheden for et øst-dansk Øm – eventuelt på økumenisk basis – undersøges.

Dette punkt bør ligeledes prioriteres højt.

4. Synoden opfordrer biskoppen til at nedsætte en arbejdsgruppe med følgende opgave:

a. I samråd med ungdomsorganisationerne inden sommeren 1970 at finde frem til personer – katolikker som ikke-katolikker, der kunne tænke sig at være med til at danne planlægnings- og ledergrupper for en undervisnings- og debatvirksomhed for unge.

b. I løbet af juni måned 1970 at meddele medlemmerne af den af pastoralrådet nedsatte kommission og ungdomsorganisationerne sine resultater.

5. Synoden anbefaler, at en konsulentvirksomhed under en eller anden form indbygges i ungdomsarbejdet. Dette bør ske i samråd med pastoralrådet samt i samarbejde med de eksisterende ungdomsorganisationer og gennem en udnyttelse af de støtteordninger, som den nye fritidslovgivning åbner adgang til.

6. Det lokale ungdomsarbejde bør støttes også økonomisk af de enkelte menigheder.

7. Synoden anbefaler oprettelse af ungdomscentre, specielt i de større byer. Disse ungdomscentre kan organiseres på økumenisk basis.

8. Synoden anbefaler afholdelse af week-ends eller debatsøndage rundt om i landet – lejlighedsvis med deltagelse af forældre, hvor man på principielt grundlag debatterer problemer, der vedrører de unge af i dag og ansvaret for hinanden – i særdeleshed ægteskabet og relationerne mellem de unge og forældrene. I forbindelse hermed bør der være muligheder for eksperimentale gudstjenester.

9. Synoden anbefaler, at et kommissionsudvalg får til opgave at fremme en egnet lederuddannelse, der helt eller delvis sker i samarbejde med f.eks. Dansk Ungdoms Fællesråd (DUF).

Ægteskabet

I. Blandede ægteskaber

Ved et blandet ægteskab forstås her et ægteskab mellem en katolik og en gyldigt døbt kristen fra et andet kirkesamfund.

1. Den kirkelige bestemmelse om, at en katolik ikke uden særlig tilladelse må indgå ægteskab med en gyldigt døbt ikke-katolik, bør bortfalde.
2. Det er ønskeligt, at man kan se bort fra udtrykkelige forhåndserklæringer vedrørende børnenes religiøse opdragelse.
3. Katolikker vies normalt i en katolsk kirke. I tilfælde af blandet ægteskab kan ægteskabet dog efter undervisning hos en katolsk præst indgå i et andet kristent trossamfunds kirke eller, når særlige forhold taler derfor, for den borgerlige øvrighed.
4. Det foreslås, at man fra den katolske kirkes side tilstræber et samarbejde med præster i de andre kristne kirkesamfund om undervisning og vejledning af brudepar, som agter at indgå blandet ægteskab. Denne undervisning bør tage sigte på de fælles kristne værdier, som ægtefællerne kan øse af i deres samliv og fælles opdragelse af børnene.

II. De fraskiltes problem

Uden på nogen måde at ville anfægte den katolske kirkes lære om ægteskabets uopløselighed ønsker synoden, at der åbnes mulighed for i det mindste i enkelte tilfælde at modtage fraskilte og gengifte til sakramenterne.

III. Samlivets problemer, herunder familieplanlægning

1. Problemerne vedrørende forholdet mellem mand og kvinde er gennem tiderne indenfor kirken væsentligt blevet behandlet i forbindelse med ægteskabs- og moralteologien, under tydelig påvirkning af de til enhver tid herskende sociale forhold. Disse er i vore dage ændret på så mange måder, at vi klart må erkende, at hverken kønsrollerne fordeling, kvindernes stilling, familiens struktur, eller børnenes placering mellem familie og samfund er uforanderlige størrelser. Dertil kommer i vore dage en ny indsigt i seksualiteten som menneskeligt grundfænomen af betydning for den personlige udvikling.
2. Alt dette må principielt muliggøre en dybere analyse end før af samtlige de problemer, der angår det seksuelle i almindelighed og det menneskelige samliv i særdeleshed. Det er vor over-

bevisning, at uden en udstrakt hensyntagen til en sådan analyse vil den katolske opfattelse også specielt af ægteskabet lide skade; men vi må også erkende, at det i øjeblikket ikke er klart, hvordan en sådan hensyntagen bedst kan ske. Imidlertid er det væsentligt i disse spørgsmål at fastholde et åbent perspektiv, også i tider hvor helt konkrete detaljer – som f.eks. præventionsproblemet – lægger beslag på det meste af den aktuelle debat.

3. Hvad dette sidste specielle problem angår, ønsker vi først og fremmest at henvise til »Humanae Vitae« og til de nordiske biskoppers brev herom, idet vi vedrørende de mere praktiske sider af problemet gerne vil tage lige- ligt hensyn til de to forskellige holdninger hos trosfæller.

- a. De som accepterer pavens vejledning som vejen til at leve det ægteskabelige liv på rette måde for alle mennesker.

For disse personer må problemet om familieplanlægning i en alvorligt overvejet situation løses i overensstemmelse med de i rundskrivelsen angivne retningslinier. Forståelse for, at vanskelighederne for ægtefolk, der vælger at leve efter pavens anvisninger, kan være store, er nødvendig. Disse ægtefolk må have den nødvendige pastorale støtte, idet de må betragte anvisningerne som et middel til fuldkommengørelse i det kristne liv, en målsætning den kristne må mødes frem til.

- b. De, der har en anden opfattelse. Også for denne gruppe er ansvaret stort. Man må – og her især på forberedelseskursus til ægteskabet – give en nøgtern oplysning om familieplanlægning i dens forskellige

former. I sig selv vil denne gruppe let finde en teknisk løsning af deres problemer i vort moderne samfund, men enhver form for prævention medinddrager ifølge sagens natur hele personligheden og må derfor vurderes i et helhedsperspektiv. Dertil kommer, at visse former for prævention virker abortivt, og at oplysning om disse forhold derfor er påkrævet. Man må med andre ord over for denne gruppe sagligt opstille de forskellige former for ansvarsbevidst familieplanlægning, inklusive den periodiske afholdenhed. Også for denne gruppe vil vanskelighederne være store. De tager selv et ansvar på sig, hvor de føler, at de kan være i konflikt med Kirkens autoritet. Det pastorale arbejde over for disse mennesker må veje tungt.

4. Vi opfordrer biskoppen til at søge at etablere et arbejde for den kristne familie efter følgende retningslinier:
 1. stimulere til et teoretisk, filosofisk, teologisk studie af seksualiteten som menneskeligt fænomen.
 2. herunder opfordre til en bredt anlagt undersøgelse ved fagfolk af ægteskabets problematik.
 3. tilråde udbygning af arbejdet i familiegrupperne.
 4. opfordre til dannelse af et bredt fagligt samarbejde til belysning af familieplanlægningens aspekter. Denne gruppe bør:
 - a. videregive sine resultater i tilgængelig form.
 - b. evt. søge formidlet en konkret pastoral medicinsk hjælp til enkeltpersoner og familier.
5. I sit arbejde bør disse grupper af fagfolk være i nær kontakt med ægteskabsundervisningen og den familierådgivende virksomhed i bispedømmet, ligesom det er ønskeligt, at kontakt og samarbejde etableres med andre organisationer, som måtte arbejde med disse spørgsmål.

Cølibatet

Synoden opfordrer biskoppen til at lade det nedsatte udvalg vedr. fratrådte præster konstituere sig som et »præstebistandsråd«. De nærmere regler for dettes status, arbejdsområde m.v. fastsættes af biskoppen i samråd med bispedømmets præsteråd.

Det er synodens ønske, at biskoppen i samarbejde med kirkens øvrige biskopper vil arbejde for virkeliggørelsen af de synspunkter, som synoden har givet udtryk for ved nedenstående menings- tilkendegivelse:

	Stemmer		
	Ja	Nej	ikke
1. Ønsker man den nuværende ordning vedr. præsternes cølibatsforpligtelse bibeholdt	49	100	17
2. Ønsker man mulighed for præstevielse uden cølibatsforpligtelse? ..	107	44	15
3. Ønsker man udvidet mulighed for præstevielse af allerede gifte mænd?	132	20	14

4. Ønsker man mulighed for, at verdenspræster løses fra deres cølibatsforpligtelse uden at måtte opgive deres præstegerning? . 93 51 22
5. Ønsker man, at ordenspræster, som er blevet løst fra deres ordensløfter, skal kunne blive verdenspræster med ret til at gifte sig? ... 83 55 28

Pressen

Katolske publikationer

1. Katolsk Forums opgave er at bringe informationer og kommentarer ved siden af det religiøse stof. Bladet bør med den fornødne diskretion oplyse om livet i menighederne, om hvad vor biskop og vore præster foretager sig, og hvad der drøftes på bispe-, præste-, stiftsråds- og pastoralrådsmøder. Både redaktionen og læserne bør tage konsekvensen af at bladet skal betjene en lille, uensartet sammensat menighed.
2. Sogneblade bør opretholdes og eventuelt udvides.

Nordiske katolske pressefolks resolution

§ 1.

Den katolske presse udgør en del af de respektive landes samlede presse. Dens formål er at bidrage til den samlede informationsformidlende og opinionsdannende presse i Norden og at virke som presseorgan for den katolske befolkning.

§ 2.

Den katolske presse i vore lande tager på journalistisk basis del i de pastorale og apostoliske opgaver, hvis øverste ansvarlige instans er den lokale biskop.

§ 3.

De katolske pressefolks opgave er ansvarsbevidst at varetage den pædagogiske formidling af det andet Vatikankoncil reformprogram. De ved sig forpligtet af koncilets målsætninger, når det gælder såvel forholdet til den ikke-katolske ver-

den – kristen og ikke-kristen – som respekten for friheden og bredden i den indre-kirkelige katolske opinion.

§ 4.

Den katolske presse tilslutter sig principielt den sædvanlige nordiske presseetik, hvorunder forpligtelsen til en fuldstændig, åben og ligevægtig information må forudsættes.

- a. Det er den ansvarlige redaktørs opgave i sin gerning altid at have pressens ideelle mål for øje og i troskab mod ytringsfrihedens ukrænkelige princip efter bedste skøn at arbejde for det, som han mener tjener kirken og samfundet.
- b. Redaktøren må respektere den objektive sandhedssøgende reportages principper, skelne klart mellem fakta og vurdering og undgå fordækt propaganda. Den mening, bladet forfægter, skal fremgå klart som en redaktionel opfattelse både ved sit indhold og sin form.
- c. En redaktør forudsættes at dele sit blads katolske grundsyn, men inden for rammen af dette skal han have frihed til at hævde sine meninger, selv om de i enkelte spørgsmål ikke deles af udgiveren. Kommer han i uløselig konflikt med den lokale biskop, forpligter han sig til at trække sig tilbage fra sin stilling.
- d. Redaktøren har det personlige og fulde ansvar for bladets redaktionelle indhold, og han må ikke lade sig påvirke til at hævde meninger, som strider mod hans samvittighed og overbevisning. Han leder og har ansvaret for sine medarbejders virksomhed.

§ 5.

Redaktionen bør bestå af kompetente personer med journalistisk erfaring, som er sig deres ansvar over for såvel kirken som det øvrige samfund fuldt bevidst.

Li- tur- gien

1. Kommunion i hånden:
Biskoppen opfordres til alene eller sammen med sine nordiske kolleger at søge om tilladelse i Rom til at gøre måden for modtagelsen af kommunionen valgfri.
2. Biskoppen opfordres til eventuelt sammen med sine nordiske kolleger at ansøge de kompetente kirkelige myndigheder om at udvide mulighederne for at modtage kommunionen under begge skikkelser.
3. Biskoppen opfordres til eventuelt sammen med sine nordiske kolleger at få Roms anerkendelse af benyttelsen af særkalk som en af de måder, hvorpå kommunionen kan modtages.